

Ressò

març 25

**Renovem la fidelitat
i el compromís**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

La Candelera, la nostra festa

El propassat dia 2 de febrer vàrem celebrar la Candelera. Bé, ho férem l'1 perquè el 2 queia en diumenge. Malgrat la pluja, ens trobàrem a l'església de Sant Josep Oriol. Va presidir el bisbe auxiliar Mons David Abadies. És important que vingui un bisbe. Vida Creixent és un moviment d'Església.

La Candelera és una festa molt del nostre moviment. Simeó i Anna, dues persones grans, saben "veure" el moment. Sant Tomàs --el d'Aquino, no l'apòstol, el de les llagues per entendre'ns-- parlava dels ulls de la fe. Amb la fe hi podem veure però d'una altra manera. Precisament el St Tomàs --de les llagues-- hi volia veure amb els ulls normals, una mica com molts d'ara... "Si no ho veig no ho crec". Molt actual. Simeó i Anna saben veure-hi amb la fe. També els va ajudar la vida viscuda.

Quants cops ha sortit en les nostres reunions: "la major experiència de la vida m'ajuda a valorar les coses que són realment importants..." També és significatiu el que Simeó li diu a Maria: "una espasa et traspasarà l'ànima" No és la llança de la creu. És la prova de la fe.

Quants cops també, al llarg de la vida, la nostra fe ha estat provada! També nosaltres --com Maria-- en sortim victoriosos. "Jo sé de qui m'he fiat" diu St. Pau en el moment de la prova. Aquestes dues dades referides a aquest dos personatges són importants. Simeó i Anna no són els nostres patrons només perquè siguin grans --que també-- sinó perquè representen molt bé el nostre tarannà: l'experiència, la fe provada, la vida viscuda en esperança... Tot això és el que volem viure en el nostre moviment.

Bona festa gent de Vida Creixent!

Xavier Moretó, Consiliari

Espai de reflexió i pregària

Salm 35. Acusa, Senyor, els qui m'acusen (2)

Programa d'un cristià no-violent:

Em fan violència, física i moral, injustament. Des de la tortura fins a la calúmnia. Amb l'ajut de Déu, que envia el seu àngel per confortar-me, els venceré. Però no amb les seves mateixes armes, sinó tornant-los bé per mal, pregat per ells i fent-los veure la injustícia que cometen amb mi i amb molts altres fins que, plens de confusió i de vergonya, se'n penedeixin.

Però ells, quan m'han vist caure,
s'han alegrat, s'han reunit contra mi,
m'han fet mal d'amagat,
no paren de destrossar-me;
es mofen de mi amb hipocresia,
estrenyen les dents contra meu.
Fins quan, Senyor, et quedaràs mirant-ho?
Defensa la meua vida de la seva violència,
defensa-la dels lleons.
Et donaré gràcies enmig del poble reunit,
davant de tothom et lloaré.
Que no puguin cantar victòria
els qui em volen mal sense motiu;
que no es facin l'ullet entre ells
els qui m'odien perquè sí.
Els no parlen com a amics:
rumien com enganyar
la gent tranquil·la del país,
i diuen satisfets:
«Ja hem vist el que volíem.»

Tu, Senyor, ho has vist! No callis,
no t'allunyis de mi, Senyor.
Desperta't, desvetlla't,
fes-me justícia.
Déu meu i Senyor, defensa la meua causa!
Sentencia amb la teua justícia.
Senyor, Déu meu, que no puguin alegrar-se!
Que no puguin dir de mi:
«Això és el que anhelàvem.»
Que no puguin dir: «L'hem engolit!»
Que quedin defraudats i avergonyits
els qui s'alegraven de la meua desgràcia.
Que siguin coberts de vergonya i confusió
els qui s'enorgullien contra mi.
Però que s'alegrin i cantin
els qui volien el meu triomf,
i puguin dir sempre: «És gran el Senyor,
que vol el bé del seu servent.»
Anunciaré la teua justícia,
tot el dia et lloaré.

Égara

ÉGARA. ¿A qué nos suena?

Existe noticia de un asentamiento ibérico, EGOSA, en la *Geografía* de Claudio Ptolomeo.

Está datado un municipio romano, Municipium Flavium Egara.

Hoy Terrassa, es una gran población (alguien apunta que tiene 200.000 habitantes) a 30 km de Barcelona y muy bien comunicada, que reivindica su nombre de origen. Unas veces acentuado y otras no.

Todo esto me sirve de pórtico para una breve crónica de la visita cultural que realicé el domingo 2 de febrero, en una soleada mañana. Temo que más que una crónica se convierta en un apunte para animar a hacer la visita. Por una parte está la cantidad de material a recordar y por otra la diferencia de lo vivo a lo contado..., es bueno compartir experiencias, pero es mejor experimentar.

Visita al Conjunto Monumental de las Iglesias de Sant Pere de Terrassa.

Hay momentos en que revivir la historia de nuestros pueblos, se convierte en algo mágico. Este es uno de ellos.

Comenzó con el encuentro de una veintena de personas en torno al arqueólogo Francesc Florensa que fue nuestro guía. Si miráis en internet su perfil y publicaciones veréis que fue un auténtico lujo. Fuimos recorriendo la presencia ibérica en la señalización de silos

y tumbas, Visitamos las ruinas del conjunto episcopal de Egara, que fué creada como diócesis en el año 450. Un gran trabajo de conservación y estudio de la basílica de tres naves de Santa María.

Ya en el exterior, nos encontramos con una plaza rodeada por tres edificios.

Sant Miquel, al que alguna guía denomina edificio funerario, por la gran cantidad de tumbas que se hallaron arracimadas en torno a él, y que presenta un recinto de una nave con crucero y ábside; en el brazo de crucero derecho está la pintura del martirio de santo Tomas Becket y en el brazo izquierdo un retablo renacentista, preciosamente restaurado.

Otro pequeño edificio, al que erróneamente se llamó bautisterio añade el encanto de una pequeña cripta para ceremonias u oraciones más recogidas.

Llegamos a la iglesia parroquial de Sant Pere; iglesia parroquial en su origen de este conjunto y actual parroquia. Sus tres naves, que se iban llenando con los fieles que acudían a celebrar la fiesta de la Candelaria, nos condujeron hasta un ábside asombroso y de hechura poco vista. Cerraba este ábside doble un retablo de piedra que nos retuvo todo el tiempo que pudimos dedicarle.

Acabamos junto a la pared exterior de San Miquel en que se localizaba el túnel dedicado a las tumbas, con un largo rato de charla, preguntas, comentarios... Toda la visita, larga pero no cansada, estuvo llena de datos, relatos, preguntas de todo tipo, respuestas ilustradoras y amenas. Imposible reflejar todo.

En resumen, fue una mañana rica espiritual, humana y artísticamente hablando. Una mañana radiante y para recordar.

Recuerdo de nuevo: a 30 km de Barcelona, con un servicio de Renfe y de Ferrocarriles de la Generalitat, que se encuentran en la Estació Nord..., si no se va en coche. No os lo perdáis, en familia o grupos. Aviso práctico: los primeros domingos de mes la visita es gratuita.

María Jesús Ramos

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se. Cicle C. La pròrroga del Pare

¿Per què les desgràcies no cauen sobre els pecadors, els injustos, els malvats? ¿Per què en les catàstrofes, volcans, terratrèmols, inundacions, conflictes bèl·lics, no desapareixen només els dolents? A primer cop d'ull, no hi tinc cap explicació. A la vida, al nostre planeta, hi veig moltes manipulacions. És un conjunt de marionetes de poder, d'egoisme, de poca previsió, etc. Cap filosofia no ho pot desentrellar.

La història humana és una llarga cadena de servituds. ¿Qui se sentirà lliure de la manipulació del pecat social?

Jesús, a una pregunta semblant pel que fa a dues calamitats ocorregudes, respongué: ¿Us penseu que aquells galileus eren més culpables que tots els altres habitants? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual.

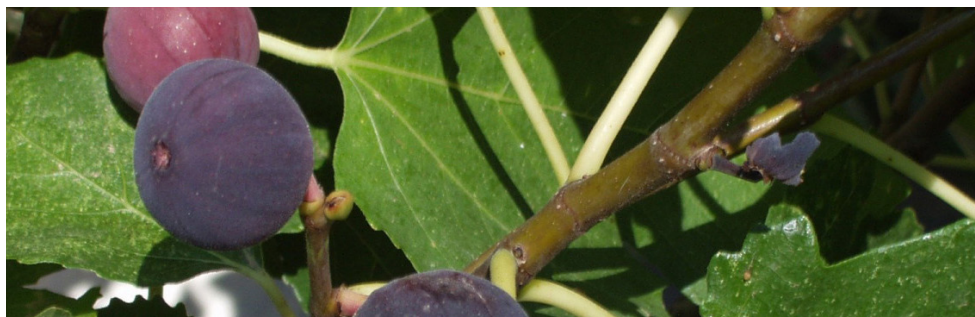
Ja ho veieu: convertir-se és tallar els fils de tantes marionetes. I, Déu, el pare de tots, ens dona una pròrroga, ens espera.

La figuera, que l'amo volia tallar perquè feia tres anys que no fruitava, ara no dona fruit, però qui sap si en donarà, ben conreada, l'any vinent?

Aquesta és la salvació que Ell ens ofereix: sempre espera contra tota esperança. Cavaré la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant: si no, ja la podreu tallar.

Tot té un límit. No fem bromes!

Mn. Pere Arribas-diaca

Vida Creixent

Celebració de la festa de la Candelera

Basílica de Sant Josep Oriol

Salutació i homilia del bisbe Mns Abadias en la celebració de l'Eucaristia.

“La vida cristiana ens crida a créixer en la dinàmica de l'Esperit, tota la vida, és una vida Creixent en l'esperança i en l'amor a Déu.

En aquesta festa encara recordem Jesús infant que ve a nosaltres, se'ns ha fet proper amb la seva petitesa i humilitat, tendresa i amor. Un Déu fràgil ha vingut a nosaltres, s'ha fet un de nosaltres.

L'Evangeli posa en el centre de l'escena a Simeó i Anna, dos ancians. Déu deixa la història de la salvació en mans de dos joves: Maria i Josep. També escull a dos ancians: Simeó i Anna, dues persones grans.

Meditem els càntics de Maria, de Zacarias i de Simeó. Probablement també l'anciana Anna hauria entonat el seu Càntic, encara que no ens consta.

Sempre hem de cantar les lloances del Senyor des de la joventut fins a la nostra vellesa. El nostre món necessita del nostre testimoni de Fe. Déu ha estat Fidel amb nosaltres enmig de les dificultats, ens ha acompanyat sempre. Hem de donar testimoni de la nostra Fe, encara que a vegades sembli inútil, però no és així.

Si som sembradors de la Paraula, de l'amor de Déu, aquest testimoni tocarà el cor de les persones i donarà fruit encara que no ho vegem.

No ens cansem, siguem llum que porta l'esperança i la flama de l'AMOR.”

Joanna Méndez

Agenda 2025

Abril

Dijous 3:

Reunió d'animadors a les 17:00h.
"Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16.

Tema VIII.

Pas a pas vers la vida.

Maig

Dijous 8:

Reunió d'animadors a les 17:00h.
"Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16.

Tema IX.

L'Esperit Sant ens fa créixer.

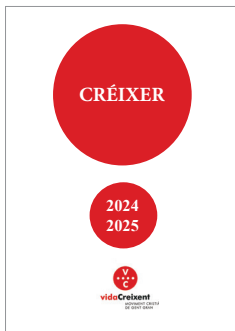
Juny

Dijous 5:

Reunió d'animadors a les 17:00h.
"Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16.

Tema X.

Donem gràcies.

TEMARI DEL CURS

2024-2025

"Créixer"

Com a suport a les reflexions de grup, podeu descarregar els materials del temari al nostre web: www.vidacreixent.org/temari

Podeu contactar amb nosaltres a través del telèfon:
682 835 093

